

[Glistrup.]

regeringens side, efter at den så uendelig længe bagatelliserede de problemer med denne visse arbejdsløshed, som kom til at udvikle sig.

De to største partier råder ikke over et flertal, det ved jeg godt, vi har kun 74 mandater, men der er dog kroniske mistillids-partister her i tinget, der råder over 17 mandater, og derfor må statsministeren gøre sig klart, at hans muligheder, som var så store, da han tiltrådte i december måned, og hvor vi alle ville komme ham i møde, nu er udspillet, efter at han først gennemfører en reel skatteforhøjelse i form af den bundne opsparing, han derefter går videre med at forhøje afgifterne, altså yderligere skattestigninger, og han nu fremkommer med et skatteforslag, der er indrettet på den måde, som den skatteskala, der nu forelægges for folketinget, er indrettet, en skatteskala, som vil tjatte 7 mia kr. væk, som i allerhøjeste grad kan bruges til fornuftige skattelettelser, hvis man indlader sig på at foretage skattelettelserne på en måde, så det kan gavne noget i den foreliggende økonomiske situation.

Og det vil først og fremmest sige de mennesker, som ellers i en overenskomstsituation er nøglen i form af, at der kommer lavtlønstillæg, som vi jo kender fra alle overenskomstsituationer, der forplanter sig opad, så der kommer omkostningsekspllosion, der igen medfører, at danske virksomheder ikke bliver konkurrencedygtige, at danske virksomheder ikke kan klare nogen eksport, og at vi får øget arbejdsløshed oven på den arbejdsløshed, som allerede er uundgåelig i kraft af den viljesløshed, som regeringen har vist i retning af at få folketinget samlet og få folketinget til at klare problemerne, medens muligheder endnu var til stede for det.

Konklusionen af disse betragtninger vil naturligvis være, at vi må anbefale tinget at stemme for den skatteskala, som vi har foreslået, som er overensstemmende med den klare aftale, der er indgået med regeringspartiet og 3 andre partier om 10 mia kr. skattelettelse, som er indrettet på den måde, at man virkelig opnår, at man har en løftestang for at klare arbejdsmarkedets problemer og dermed ikke fører Danmark ud i de ulykker, som vil blive følgen, hvis man nu

virkelig giver sig til at råde med så stort et beløb som 7 mia kr. på den måde, som regeringen ønsker det, hvor det vil være fuldstændig uden virkning at fordele disse skattelettelser, for det vil ikke kunne redde den situation, vi har, med lønekspllosion og deraf følgende priseksplosioner, som vil opstå til foråret.

Så siger man: ja men det er jo sidste frist for at få en skatteskala igennem nu, og derfor må vi alle samles om det, som regeringen nu lægger på bordet som et diktat til os. Nej, det er ikke sidste frist. Selvfølgelig er det ikke edb-folkene, der skal tyrannisere og styre dette land. Selvfølgelig vil man også ved skatteskalaer vedtaget i november måned eller i januar måned, når nu LO og Dansk Arbejdsgiverforening er klar til, at vi kan få en samlet løsning på disse problemer, kunne gennemføre skattelettelser for 1975 i hvert tilfælde med ikrafttræden samtidig med arbejdsmarkedets nye overenskomster pr. 1. marts 1975, men vi kan ikke opnå en sådan hensigtsmæssig løsning, hvis meningen er, at vi skal vente med folketingsvalget til engang i december eller februar måned, for efter det, som er sket her i de sidste måneder, er et folketingsvalg uundgåeligt. Det tror jeg ikke der er nogen som helst der kan være i tvivl om. Der er ingen, der kan drømme om at stemme for regeringens forslag med den motivering, at derved undgår vi valg. End ikke hr. Erhard Jakobsen kan komme til at tro, at der kan være den mulighed, at der — som tingene har udviklet sig under denne regering på det sidste — er nogen som helst muligheder for, at vi skulle undgå et valg på længere sigt. Og så gælder det om at gøre pinen kort og tage det med det samme og tage det, mens vi kan få et folketingsvalg under rolige forhold og ikke med de oppiskede gemytter, som kommer til at dominere os, når vi kommer noget længere hen på vinteren og den af arbejdsløshedsministeren førte politik har resulteret i, at samfundets funktioner er sat i meget større misstilling, end tilfældet er på nuværende tidspunkt. Det er det rigtige for at opnå skattelettelser på længere sigt, for at opnå en holdbar løsning af dette lands problemer, at sige nej til det forslag, regeringen har strikket sammen og nu kaster som et diktat foran os. Det er det rigtige at slutte tingene på den måde.